

ת"פ 19384/05 - מדינת ישראל נגד חוסאם אשhab

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 16-05-19384 מדינת ישראל נ' אשhab(עוצר)
לפני כבוד השופט חנה מרום לומפ
בענין: מדינת ישראל על ידי עו"ד אביטל ריבנר
נגד
חוסאם אשhab (עוצר) על ידי עו"ד סולען
הנאשם

גזר דין

רקע

- הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתקון, לאחר שוחרר בו מכפירותו, בעבירה נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין התשי"ג-1977 (להלן **חוק העונשין**), בעבירה ניסיון לחבלה חמורה לפי סעיף 333 בצוירוף סעיף 25 לחוק העונשין, בעבירה רכישת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין ובשתי עבירות סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.
- מעובדות החלק הכללי של כתב האישום המתקון עולה שהנאשם הוא אזרח ישראלי. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום עסוק הננאשם בקנייה ומכירה של כל נשק ותחמושת מסוימים. לפחות באחד המקרים שימש נשק שמכר הננאשם בידי קונוּהוּ לביצוע פגוע בתחום מדינת ישראל והכל כמפורט להלן.
- יוער כי, ב"כ המאשימה הודיע על חזרה מאישום מס' 1 בכתב האישום בדיון שנערך לפני ביום 10.1.17 לאחר שהנאשם השיב לכתב האישום שהוגש נגדו. לפיכך ובהתאם לאמור בסעיף 94(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן **חוק סדר דין הפלילי**), הוריתי על זיכוי הננאשם מאישום מס' 1.

- מעובדות האישום השני בכתב האישום המתקון עולה כי במועד ובדרך שאינה ידועה במדוקיק למאשימה, השיג הננאשם רובה מסווג "תבור" (להלן **הנשק**). הננאם החביא את הנשק בשכונה הסמוכה למקום מגורי).

ביום 14.11.15, בשעה 01:00 או בסמוך לכך, הגיעו כוחות הביטחון להרeros בית של מפגע בבלנדיה. בעקבות כך החלו התפרעויות נגד כוחות הביטחון, במסגרתן נהרגו שניים מהמתפרעים. בעקבות כך החליט הננאם לירוץ על כוחות הביטחון. הננאם הלהק למחבאו בו החביא את הנשק ולקח את הנשק עימיו. הננאם חיפש מקום בו יعبرו רכבים של כוחות הביטחון עליהם יוכל לירוץ. בשעה 02:00 או בסמוך לכך דיבחה הננאם שלושה רכבים של כוחות הביטחון, ולאחר שהרכבים התקרבו, ירה לעברם חmissה כדורים.

בתאריך שאינו ידוע במדוקיק למאשימה, בסביבות חודש מרץ 2016, ראה הננאם כי כוחות הביטחון מבצעים חיפושים אחר נשקים בבלנדיה, ועל כן חש כי כוחות הביטחון יatrנו את נשקו. נוכחות זאת ליה הננאם את

עמוד 1

הנשך, נתן אותו למhammad זהאה, וביקש ממנו לשמר על הנשך למשך מספר ימים.

5. במסגרת כתוב האישום המתוון, האישום השלישי נמחק.

6. על פי עובדות האישום הרביעי בכתב האישום המתוון, בתאריך שאינו ידוע במדוק למאשימה, במהלך חודש פברואר 2016, פנה אל הנאשם מורה מחisin (להלן **מחisin**) וביקש מהנאשם להשיג עבורו מספר כלי נשך. בעקבות כך, הלה הנאשם לאחר מכן וקנה ממנו נשכים שונים אותם מכר למחisin והכל כמפורט להלן: הנאשם מכר למחisin שני נשכים מסוג קרל גוסטב, תמורה 4,000 ₪ לכל נשך. במשערו המתוארים לעיל רכש הנאשם נשך וסחר או עשה עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשך לזוולטו.

7. על פי עובדות האישום החמישי בכתב האישום המתוון, בתאריך 8.3.16 או בסמוך לכך, הגיע אל הנאשםعبد חרוב (להלן **חרוב**) וביקש מהנאשם לקנות ממנו נשך מסוג קרל גוסטב. בעקבות כך הלה הנאשם לאחר מכן וקנה נשך מסוג קרל גוסטב (להלן **הנשך**) במחיר של 3,000 ₪. לאחר מכן נחרב הנאשם לחרוב ואמר לו כי מחיר הנשך הוא 3,500 ₪. חרוב הסכים למחיר והביא לנאשם סך של 3,000 ₪. בתמורה לכך מסר הנאשם את הנשך לחרוב. כמו כן, סמוך לאחר מכן, מכר הנאשם לחרוב כעשרה כדורי תחמושת לנשך.

בתאריך 9.3.16 השתמש חרוב בנשך לביצוע פגוע ירי מתמשך בירושלים. במהלך פגוע הירוי ירה חרוב, ביחד עם אחר, לעבר נוסעים שעמדו בתחנת אוטובוס בצומת רמות בירושלים, לאחר מכן ניסה לירות לעבר שוטר שומר הגבול שעמד מעבר חזיה בסמוך לתחנת הרכבת הקללה "שמעון הצדיק" בירושלים והכל עד שחרוב והאחר נורו ונוטרלו בסמוך לשער החדש בירושלים. במשערו המתוארים לעיל, רכש הנאשם נשך וסחר או עשה עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשך לזוולטו.

8. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, לא הייתה הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקير שירות מב奸 בעניינו של הנאשם מפאת גלו של הנאשם במועד ביצוע העבירות.

تسקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 20, מוסלמי, רווק אשר התגורר בклנדיה עד למעצרו לפני כשנה וחודשים. במקור הוא תושב שכונת "דיר אבו טור" בירושלים, אולם בשל מצבה הרפואית של סבתו מצד אמו, הוא ומשפחה נאלצו לעבר להתגורר לידה וזאת על מנת לתמוך בה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, כאשר 10 שנות לימוד למד בבית ספר פרטיז' בירושלים, אולם מפאת עיכובים בדרך לבית הספר ומפאת הצורך לצאת בשעות הבוקר המוקדמות, המשיך את לימודיו בבית ספר "אל אומה" בשכונת "אל טור". עם סיום לימודיו, החל בלימודים אקדמיים במקצוע חינוך גופני באוניברסיטת "אבו דיס" בירושלים ו זאת עד למעצרו הנוכחי.

10. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם הוא בן למשפחה המונה זוג הורים וארבעה אחים רווקים בגילאי 25-16 כאשר הנאשם הוא השלישי מבין אחיו. אביהם, בן 55, עורך דין במקצועו ואמו בת 55 פנסיונית, מורה במקצועה. הנאשם מסר לקצינת המבחן על קשר קרוב ומשמעותי עם בני משפחתו ותיאר

משפחה נורמטיבית נטולת עבר פלילי, פתואה וمبرוסת כלכלית. לדבריו, הוריו השקיעו רבות בחינוך בנים כאשר העמדו בפניהם ציפיות ברורות להתקפות משמעותית הן ברמה האישית והן ברמה הלימודית לצד עמידה בערכיים וnormot חברתיים לפיהם חונך. הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו אקטיביים ומסר ששותה אלכוהול בנסיבות חברתיות בתדרות שבועית.

11. ביחס לביצוע העבירות באישום השני, הנאשם נטל אחריות באופן חלק על ביצוען. לדבריו, נהג לophobic בנסיבות ביצוע העבירות. הוא טען שעת שקיבל את הנשק, נהג ללקת לאחור מרוחק ממקום המגורים וניסה את איזות הנשק. לדבריו, לא ידע שבקרבת המקום נמצא כוחות הביטחון. הוא שלל כל כוונה לירות על כוחות הביטחון ולפגוע בהם. כמו כן טען שלא יראה לעבר כוחות הביטחון ואף טען שלא קיימות ראיות נגדו, אלא שמערכת הביטחון זיהה את עובדות כתוב האישום. לדבריו, עת שנודע לו כי כוחות הביטחון ביצעו חיפושים אחרי נשקם, הוא אכן העביר את הנשק שהוא בחזקתו לחברו במטרה לשמור על הנשק.

12. אשר לביצוע העבירות באישום הרביעי, הנאשם נטל אחריות למשעו. לדבריו, הסביבה בה גדל אופיינה בדפוסים ערביים ואלים עם התקשה להתמודד באופן נורטטיבי. על כן נמצא ברכישת הנשק בדרך להגן על עצמו מפני כל התנהלות אלימה. בהמשך החל למכור את הנשק לאחר ומצא בעיסוק זה רווח כספי. על אף טענתו כי גדל במשפחה שהצלחה לספק עבורו מענים פיזיים ולא החסירה ממנו דבר, הוא ראה במצב הסוציאאכונומי הגבוה בו גדל, משומם גורם שהחריג אותו משאר חברי, עורר בהם קנאה כלפי והשפיע על הקשר החברתי. הנאשם הדגיש לפני קצינת המבחן כי המנייע לרכישת הנשק היה אך ורק במטרה להגן עליו עצמו.

13. אשר לביצוע העבירות באישום החמישי, הנאשם לא נטל אחריות לביצוען. לדבריו, מכירת הנשק אף פעם לא הייתה למטרת פגעים ולפוגעה באזרחים ישראלים ואף של כל השתייכות לארגון פוליטי או טרוריסטי כלשהו.

14. הנאשם שיתף את קצינת המבחן כי הлик החקירות היוה עבורו חוויה קשה ומתסכלת, אותה חווה כמאיימת על חייו. לדבריו, הлик זה אילץ אותו להודות במשעו המתוארים בכתב האישום.

15. אשר להערכת הסיכון לעברינות והסיכון לשיקום, קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בנאים צעריר הנמצא בשלבי גיבוש זහותו הבוגרת, בעל יכולות ורබליות וקוגנטיביות תקינות המצילה לשתי בתכנים אישיים. עוד התרשמה מכך שהנאים גדול במשפחה נורטטיבית, נטולת עבר פלילי ודפוסים ערביים שהצליחה לספק עבורו את המענים הרגשיים והפיזיים. כן הנאשם הצליח לשמור על יציבות במישורי חייו הלימודיים עד לעצמו. לצד גורמי הסיכון, קצינת המבחן התרשמה מນאים צעריר שבשנים האחרונות אימץ לעצמו אורח חיים ערבייני, דבר שבאו לידי ביטוי בהתהברותו לנעור שלו'ם וב貌ו התנהגו שאותו בסחר בנסוך. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם התקשה להתחבר למשעו ולהוחמראת ושלל כוונות או מניעים לגרימת פגעה או נזק ללא יכולת לבדוק את המשמעות וההשלכות של התנהלוותו על אחרים בסביבתו ועל היבטים הקשורים לביטחון המדינה. הוא ניסה ליחס את חומרת מעשיו ודאג להציג לפני שירות המבחן תמונה אידיאלית וחיבאית על עצמו.

16. לפיכך, קצינת המבחן לא באה בהמלצת טיפולית שיקומית בעניינו.

טיעוני ב"כ הצדדים

17. מטעם התביעה לא הוציאו ראיות לעניין העונש. בפתח דבריה בא כוח המאשימה אישרה שהנאשם לא ידע שהנשך באישום החמישי ומשת לפגיעה. בא כוח המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי של הנאשם הם שלטון החוק, הגנה על הסדר הציבורי לצד הגנה על חי אדם ושלמות הגוף. ב"כ המאשימה הדגישה כי פוטנציאלי הנזק מהנשך הוא קטלני, משום שכשאדם סוחר בנשך באופן בלתי חוקי, הוא אינו יכול לדעת لأن הנשך יתגלגלו ואילו עבירות יבוצעו באמצעותו, כפי שאכן אירע באישום החמישי כאשר הנשך שהנאשם מכיר שימוש לביצוע פיגוע ורי בירושלים. אשר לפוטנציאלי הנזק השני, הנאשם ירה בעבר רכבי כוחות הביטחון, אולם לא פגע בהם ואילו היה פוגע באחד מן הרכבים, הדבר היה עשוי לגרום לפציעתם של נסעי הרכב או חיללה לאובדן חי אדם. אשר לאיושם הרבעי, פוטנציאלי הנזק הוא ברור ונכח מכירת הנאשם שני נשקים לאדם אחר ואין לדעתஇיה שימוש היה נעשה או נעשה בנשקים אלה.

18. ב"כ המאשימה צינה את הצורך בהחמרה בעונישה בעבירות מסווג זה לאור החומרה באחזקת כלי נשק (באיושם הרבעי והחמישי הנשקים הם אוטומטיים) שמטרתם להמית לפגוע ולסקן חי אדם והפנתה לפסיקה שהדגישה את הצורך בהר天涯 על מנת להילחם בתופעה זו.

19. אשר לנسبות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה טענה שמדובר האישומים בכתב האישום, ניכר כי השימוש והסחר של הנאשם בנשך לא היה חד פעמי. נראה, באישום הרבעי והחמישי אחרים פנו לנאשם וביקשו ממנו לקנות נשקים, שמעו שהוא ידוע שהנאשם הוא אדם שאפשר לקנות ממנו נשקים. מעובדות כתוב האישום עולה כי מעשיו של הנאשם היו מחושבים ומתוכננים. באישום השני הנאשם החביא את הנשך, הוציאו, חיפש מקום בו יעבירו רכבים, המתין לרכיבי הביטחון יעברו ורק לאחר מכן יריה חmissה כדורים. בהמשך החביא שוב את הנשך וכשהיה חשש שהנשך יתגלה על ידי כוחות הביטחון, העבירו לחברו על מנת שלא יימצא. זאת ועוד, בכל אחד משלשות האישומים הנאשם היה יכול לחודל מעשיו בכל אחד מן שלבים לביצוע המעשים, אולם באישום הרבעי והחמישי הנאשם בחר לסייע את העסקה ובאיושם השני הנאשם בחר ליראות בכוחות הביטחון. לפיכך, ב"כ המאשימה עתרה באישום השני למתחם עונשה שנע בין 3.5 שנים מאסר ועד ל- 6 שנים מאסר, באישום הרבעי עתרה למתחם עונשה הנע בין 4 שנים מאסר ועד ל- 8 שנים מאסר ובאיושם החמישי עתרה למתחם עונשה הנע בין 3 שנים מאסר ועד ל- 7 שנים מאסר.

20. ביחס לעונש המတאים, סקרה ב"כ המאשימה כי על בית המשפט לגזר על הנאשם עונש מאסר באמצעות מתחמי העונשה ובציבורו חלקית כך שscr הכל יש להשית על הנאשם תשע שנים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וזאת בהתחשב מחד בכך שהנאשם היה צעיר אולם לא היה קטין בעת ביצוע העבירות, הוא בן למשפחה מבוססת ומשמעותה ובעצמו היה סטודנט באוניברסיטה, כך שהוא מבין היטב או היה עליו להבין את הסכנות וההשלכות של מעשיו. מאידך הנאשם כלל עבר פלוי, שהודה במעשיו וחסר זמן שיפוטי יקר, אמונה צינה שהוא הודה במעשיו רק לאחר שנקבעו מספר מועדיו הוכחות והעדים התייצבו, כך שהחיסכו בזמן השיפוטי היה מצומצם.

21. לשאלת בית משפט בפתח דבריו ב"כ הנאשם אישר כי הנאשם נוטל אחריות מלאה למעשיו למרות האמור

בתסקירות, ואינו חוזר בו מהודאותו וההתיחסות של קצינת המבחן הייתה לאישומים שנמחייבו וכן שהנאשם לא ידע שהנשך שימש לפיגוע ועובדה זו לא מஹוה חלק מכתב האישום.

22. אשר למתחם העונש הולם, בא כוח הנאשם טען כי מידת הפגיעה בערך המוגן במקורה זה היא מינורית, באופן יחסית לעבירות מסווג זה שכן לא נגרם נזק כלשהו, לא רכושי ולא פיזי כתוצאה מעשיו של הנאשם.

23. אשר לניסיבות ביצוע העבירה ב"כ הנאשם הדגיש כי מעבר לגדר הפרדה שוררת אנרכיה, שכן כוחות הביטחון לא משליטים סדר, כך שנוצר מצב בו לא שוררת אכיפה והמציאות עגומה. עוד הוסיף כי מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים אלא מדובר במעשים שהתגללו כתוצאה מהמציאות, אין מדובר בנשך שהנאשם הכנס לתוכו שכונות בישראל ויראה בו ולא ניסה לירות מעבר לאותן חמש יריות שנורו מרחוק רב ולא פגעו.

24. ב"כ הנאשם טען שיש לקבוע מתחם אחד לכל האישומים והפנה לפסיקה תומכת בטיעונו בה מתחמי העונשה נעו בין 22 חודשים מאסר לבין 60 חודשים מאסר. בא כוח הנאשם עתר בניסיבות אלה למתחם עונש הולם שנע בין 20 חודשים מאסר לבין 60 חודשים מאסר.

25. אשר לעונש המתאים בא כוח הנאשם עתר להышת על הנאשם עונש בחתיטת המתחם, וזאת נכון גילו הצעיר של הנאשם שהיה בן 18.5 בעת ביצוע העבירות, קרי בגין צער, ואת היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי ובן למשפחה נורמטיבית. אשר למשפטו של הנאשם מסר ב"כ הנאשם כי מדובר במשפחה שסוללת מהמעשים, אך תומכת בנאשם ורוצה בשיקומו, וכן ביקש להתחשב בכך שמעצרו פגע בו ובמשפחה באופן ממשמעותי.

26. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי נכון העובדה שבשל סיוגו של הנאשם כאסיר ביטחוני נשלلت ממנו האפשרות השיקומית בתוך כותלי בית הסוהר, יש להתחשב גם בכך בעת גירת עונשו. כן ביקש בא כוח הנאשם להתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, בכך שכך נגרם לו כתוצאה מעצרו הממושך ועוד עתיד להיגרם לו בהיותו בחור צער, שכן הנאשם עצור מזה שנה וחודשיים ובשל סיוגו עצור ביטחוני תנאי מעצרו קשים יותר. עוד ביקש להתחשב בהודאת הנאשם ושיתוף הפעולה שלו עם הרשויות, עוד בשלב החקירה, וביחסו בזמן שיפוטו יקר.

27. ב"כ הנאשם העיד את אביו ואת אמו של הנאשם לעונש. אביו היה נרגש מאוד כאשר סיפר על משפחתו ולידיו שלומדים באוניברסיטה, וכן סיפר כי הנאשם למד טרם מעצרו חינוך גופני באוניברסיטה. הוא סיפר שהנאשם הוא ילד טוב ואנשים אוהבים אותו ומעולם לא היו לו בעיות עם אחרים והוא לא נעצר. הוא סיפר על כך שמעצרו של הנאשם פגע מאוד במשפחה שכן הוא מתקשה לעבוד מאז שבנו נעצר ופרנסתו פחתה ושלו קושי להתקיים. הוא שיתף שאמו של הנאשם בוכה כל לילה. הוא מסר שהם מתגוררים בכפר עקב ובמקום זה אין שליטה משטרתית והרשויות הפלסטינית לא יכולה להיכנס למקום זה כי אין לה סמכות ובאזור יש בכל שעה קטטה, נשק בין אנשים והמשטרת לא מתרבת ולא עוצרים אנשים שעוברים על החוק. לסימן, ביקש מבית המשפט לתת הזדמנויות לנאשם ממשום שהנאשם למד לך, הוא מתחרט,בקש סליחה ומבטיח לשוב לחים נורמליים.

28. אמו של הנאשם סיפרה שהיא דאגת מאוד לילדה ושלחה אותם לבתי הספר הטובים ביותר בירושלים וכן הנאשם השתתף בחוגים כמו רכיבה חייה וספורט. אולם למרבה הצער, המקום אליו עברו להתגורר הוא מקום שכולו תהו ובוהו ואין מי ששולט שם וכן יכול להיות שדברים אלה השפיעו על הנאשם ואחרים. היא

ספירה שכוו אזהרים את הנאשם, כוון רצות להתחנן אותו והוא דואג לכלום.

29. הנאשם בדבריו האחרון הצטער על מעשיו, ומסר שם הוא היה יודע שעשיהם אלה יובילו אותו למקום זהה, הוא לא היה עושה אותם. עוד מסר כי הוא רוצה לחיות את חייו ולבנות את עתידו.

מתחם העונש הולם

30. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע תחילת, האם עסוקין באירוע אחד או במספר אירועים. ב"כ המשasma טענה כי ראוי להגדיר את כל אחד מהאישומים כ"אירוע נפרד" ולקבע לכל אישום מתחם עונש הולם נפרד. לעומת זאת בא כוח הנאשם סבר שרואי ונכון בהתאם למבחנים המקובלים בפסקיקה להתייחס אל כל האישומים כאירוע אחד ולקבע להם מתחם עונש הולם אחד.

31. בית משפט העליון דין בשאלת האם הדרישה והדעתות היו חלוקות ביחס לשאלת זו. **"מבחן הקשר הדוק"** אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסקיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (ימים 14/10/30), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (ימים 14/13/29), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (21/1/15) ורע"פ 4760/14 איזארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (ימים 15/5/7) ואף בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (ימים 15/9/3), קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר הדוק.

**"כדי מודעל עצמאלה קשר שבין הערים ושם מה על בירת המשפט לעמוד נסיבותיו הענו
בדתiot של העניין שלפניו,
ולבחון אם יש בהזדמנות קשר בין הערים. נסיבות עובדיות אלה מהוות
"מבחן עזר" לקבע עצמאלה קשר. במסגרת זו, למשל, האבחן עוזר של הערים
ותמאנטיות בתקנון;
האם ניתן להזדמנות לעשייה תכנית ותבצעה הערים; האם הערים התרחשו בסיכון תשלzman
או מקום; האם ניתן להזדמנות לעשייה תכנית ואפשרותה לאפשרותה של הערים האחרתאות
ההימלטות לאחר הביצוע, וכי צבא לא נושא לתובע בדעת. קיומה של נסיבות האחת או יותר מוגן
סבירות אלו (ואיזור שמשתגרה) עשוי להעיד על קשר בין הערים בתשובות, המלמד
יבאים לאחד עסוקין. בבחינת הנסיבות עובדיות, מנה הכרח לביות המשפט העמיד נג
דעינו אתה שאלת האם שפה הערים כלכלה מאמלאכותית, באופשי
גרעמנהות העניין בכללו, או שלא ישקף את סיפורה המעשה הוייתו."**

32. מצאתי כי במקרה שלי, לאחר שמדובר ברצף אירועים שהתרחשו במשך פרק זמן קצר של כ ארבעה חודשים, הן בוצעו כחלק **מרכז עברייני אחד**, בנסיבות דומות, האינטראס החברתי המוגן הוא זהה, ועל אף שמדובר במקומות שונים, לדידי, ניתן לראות באישומים אלה אירוע אחד, ועל כן אקבע מתחם אחד המביא לידי ביטוי את העבודה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

33. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרי המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במידות העונשה הנוהga ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

34. **העריכים החברתיים** עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות נשך, הם הגנה על שלום הציבור וביתחונו, שמירה על שלמות גופו ורכשו של אדם ומונעת פגיעה שימושה בשנק חם על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעמי אחר פעמי על החומרה הגלומה בעבירות נשך ועל פוטנציאלי הפגיעה בנפש וברכוש שלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. אשר לסוחרים בשנק הדגיש בית המשפט העליון כי יש לראות במסנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר, ככל, בעניותם של נאים שהורשעו בעבירות נשך בכלל ובעבירות סחר בשנק בפרט (ע"פ 319/11 מדינת ישראל נ' יאסין (נתן ביום 11.5.12), ע"פ 1768/14 גנאים נ' מדינת ישראל (נתן ביום 14.7.22), ע"פ 7317/13 ח'ג'אב נ' מדינת ישראל (נתן ביום 14.5.19), ע"פ 8280/15 מוחמד גולאני נ' מ"י, (נתן ביום 28.3.16). גם עבירת הניסיון לחבלה חמורה פוגעת בערך הנעלם ביותר של קדושת חי אדם ושלמות גופו.

35. נשך, שהוא מטבעו כלי קטלני, עלול לעבור מיד ולהגע לידי גורמים שיביצעו באמצעות עבירות פליליות חמורות, אף לידי ארגוני טרור שייעשו בו שימוש באירועי טרור (כפי שאכן אירע במקרה באישום החמישי). על-כן, פוטנציאלי הסיכון הנשוך מהסחר בו מחייב הטלת עונשה חמירה ומרתיעה, אף אם מבצעי העבירות - בחוליות השונות בשרשראת העברת השנק - אינם מודעים לתכלית השימוש בו (כפי שהנאשים לא היה מודע לכך). עוד נפסק כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות השנק, מצדך להטיל עונשי מאסר בפועל גם על מי שהזוי עבורי הרשותו הראשונה לפטילים. על בית המשפט לחתול משקל משמעותי יותר לאינטראס הציבור ולצורך להרטיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין. כב' השופט זילברטל חזר על כך בע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל (מיום 25.2.14):

"**בית משפט זה חוזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשך "בעיקר בשל כך שעבירות מסוימת זו מקיימת פוטנציאל להסלמה עברינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלאם הציבור וביתחונו"** (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, במידות העונשה הנוהga בעבירה אלא היא מדיניות של עונשה חמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לratio בפועל גם על מי שהזוי הרשותו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013) ...".

36. המגמה להחמיר בעונשה בעבירות נשך באה ידי ביטוי בשורה ארוכה של פסק דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (נתן ביום 13.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ארבל:

"**ונוכח היקפן המתרחב של עבירות המבצעות בשנק בכלל וסחר בשנק בפרט, זמיניםתו המדיאגמה של נשך בלתי חוקי במחוזתינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי**

המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגולותם" של כלי נשק מיד ליד לא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורםים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוכאות הרסניות יובלו - בסכום ברוחב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשכפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממידים שאלייהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

37. בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סليمאן** (ניתן ביום 14.1.19, כב' השופט ארבל) נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשך השונות, כאשר עבירת הסחר מציה ברף העליון. מידת החומרה משתקפת, מטבע הדברים, גם בעונש המאסר הקבוע לצד עבירה זו עד 15 שנות מאסר. עוד נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות רכישה והחזקאה יחד עם עבירות של נשיאה והובלת נשק נע בין 12 עד 36 חודשים מאסר.

38. בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.12.4.2011) קבעה כבוד השופט חייט כר: "ኖכח מימדיה המדיינים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשך, הסכנות הנשכפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומרקחה - להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאים בעבירות אלו לעומת העונשים הנגזרים כיום".

39. לא זו אף זו, כב' השופט מ' מזוז הדגיש במסגרת בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 16.9.6.9), את הצורך להחמיר בעונשתם של הסוחרים בכל נשק אוטומטיים:

"עינן בשורה ארוכה של פסקי דין שייצאו לפני בית משפט זה בשנים האחרונות, לרבות באלה אשר אוזכרו בפסקה 12 לעיל, מגלה כי העונש שגזר בית משפט קמא על חמיאל וشركאו הוא על הצד המקל, וראוי היה לטעמי שהעונש שיווש עליהם יהיה חמור יותר. בענין זה, אצין כי מקובלות עלי טענת המדינה כי יש מקום להחמיר יותר מהרגיל עם אלה הסוחרים בכל נשק אוטומטיים, אשר הנזק הפוטנציאלי מהם הוא רב במיוחד ועליה לאין ערוך על זה של אקדח..."

40. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נשך הינה מגוונת, והיא תלויה **בנסיבותו** של כל מקרה ומרקחה. כך למשל -

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמי בסל** (ניתן ביום 8.3.17) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של המדינה על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על הנאשם 12 חודשים לRICTSI בפועל, בגין ביצוע עבירות של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיף 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין וגזר עליו 18 חודשים מאסר. הנאשם, בן 20, צבר לחובתו הרשעה אחת בעבירות איזומים ושבלי"ר, החזיק בתת מקלע ומחסנית והסתירם בשבייל קרוב משפטו, למשך שבועיים, שבסופם העבירם לאחר, אשר קנה את הנשך והמחסנית מקרוב משפחתו של הנאשם.

בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של המדינה על גזר דין של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על הנאשם 48 חודשים לRICTSI

בפועל, בגין ביצוע שלוש עבירות שעניןן סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. הנאשם, בן 21, לא עבר פלילי, מכיר, בשלוש הזרמוויות שונות, לסתוכן מטרתי, רובה מסווג "קרל גוסטב" (תמורה 15,000 ₪), רובה מסווג 16-M (תמורה 49,000 ₪) ובפעם השלישייה - שני רובים מסווג 16-M ואקדח מסווג FN (תמורה 30,000 ₪). סוכם על תשלום בסך 121,000 ₪). בית המשפט העלוון התייחס לעונשו של הנאשם, ציין כי העונש שנגזר על הנאשם הוא עונש מאסר מקל, אך יחד עם זאת הוא לא מהווה חריג המצדיק את התערבותה של ערצתה הערעור.

בע"פ 7552/14 **יוסף אגבאריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.6.15) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרתו הותה על המערער עונש מאסר בן 32 חודשים מאסר בפועל, בגין עבירה של סחר בנשק (אקדח) שבוצע בצוואתו, עבירה של הפרעה לשוטר בעת מלאו תפקידו ועבירת איומיים.

בע"פ 2422/14 **علي חדיר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.12.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הותה על המערער 36 חודשים מאסר בפועל, בגין ביצועה של עבירה סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. המערער מכיר, תמורה 9,000 ₪, לסתוכן מטרתי, רובה מסווג "קרל גוסטב". הנאשם נושא בפרשא, הורשע אף הוא בעבירה סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין בגין הותה עליו 20 חודשים לRICTO בפועל והוא שימש למעשה כמתוך בה.

בע"פ 1768/14 **גנאים נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 22.7.14), נדחה ערעור על חומרת עונש מאסר של 36 חודשים שהותה על המערער שהורשע על פי הודהתו בשתי עבירות של סחר בנשק - (האחד - אקדח, מחסנית וכדרים, והשנייה - תחמושת). בית משפט העליון קבע כי העונש אינו חריג מממדיניות הענישה הנהוגה.

בפסק הדין שניית במסגרת ע"פ 7317/13 **חגי אב נגד מדינת ישראל** (נitetן ביום 19.5.14) אישר בית המשפט העליון את גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבו נקבע מתחם ענישה בגין אישום של סחר בנשק שלא כדין (אקדח מסווג "ברטה" ומחסנית) הנע בין שלוש שנים מאסר בפועל לחמש שנים וחצי שנים מאסר בפועל.

בית המשפט העליון אישר עונש של ארבע שנים מאסר שהוטל בגין הרשותו של הנאשם בעבירות של החזקת ונשיות נשק, חבלה בכונה חמירה ויריות באזור מגורים. בית המשפט ציין כי מדובר בעונש מדויד ומאוזן המשקף את החומרה שבביצוע עבירות נשק ופתרון סכוסכים באמצעות נשק חמ תוק ירי באזור מגורים (ע"פ 2044/13 **בן שטרית נ' מדינת ישראל** (19.2.2014)).

בע"פ 2186/13 **עוקול נגד מי** (נitetן ביום 18.2.14), בית המשפט העליון לא התערב במתחם ענישה של 24 עד 48 חודשים מאסר שנקבעו בבית המשפט המחוזי בחיפה, בגין עבירות של נשיאת נשק וסחר בנשק (אקדח, מחסנית וכדרים) לסתוכן מטרתי).

בע"פ 2606/13 **מוחמד חוסני נ' מדינת ישראל** (נitetן ביום 2.2.14) הנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים בביצוע עבירות של החזקת נשק, שתי עבירות של סחר בנשק ועבירת סיווע לסחר בנשק (שני אקדחים ושתי מחסניות של 16-M). על הנאשם הותה 45 חודשים לRICTO בפועל, מאסר מותנה וקנס בגובה 30,000 ₪. בית המשפט דחה את ערעור הנאשם וקבע שהעונש אינו חריג מרכיב הענישה המצדיק התערבותו. הדברו בגיןם נעדר הרשותות קודמות.

בע"פ 4956/13 **עיסאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.6.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 24 חודשים מאסר, שהוטל על ידי בית המשפט המחויז בנצרת, בגין סחר בנשק, ניסיון לסתור בנשק, רכישה והחזקת נשק, נשיאת נשק וקשרתו קשור לביצוע פשע (כדרוי אקדמי). בית המשפט העליון התייחס למתחם העונשה שנקבע על ידי בית המשפט המחויז ושנעו בין 12 עד 36 וקבע כי "... **למצער ניתן לומר שמתחם העונש שקבע בית המשפט המחויז אינו חמיר ולא מצאו לפרט מעבר לכך.**"

בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.14) הנאשם הורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשק, בבית המשפט המחויז בבאר שבע (אקדמי ומבחןית). הושת עליו 22 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והפחית את עונשו ל- 16 חודשים מאסר בפועל נכון פוטנציאלי שיקומי גבוה במיוחד.

בת"פ (מחוזי ירושלים) 24207-06-13 **מדינת ישראל נ' כרכי** (ניתן ביום 6.7.14), הנאשם הורשע על פי הודהתו, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בנשק (שני נשקים ארוכים) ובଉירה של סיוע לסחר בנשק, באמצעות סוכן משטרתי, ובית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה של סחר בנשק נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

בת"פ (מחוזי חיפה) 36381-05-15 **מדינת ישראל נ' ابو שנדי** (ניתן ביום 31.12.15), נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 לחודשים לבין 48 חודשים, בגין עבירה של סחר בנשק, שבוצעה באמצעות סוכן משטרתי (מקלע מאולתר), ובסופו של יום, הושת על הנאשם, שעברו הפלילי לא היה מכבד, עונש של 28 חודשים מאסר בפועל לצד רכיבי עונשה נוספים.

בת"פ (מחוזי חיפה) 1094-05-15 **מדינת ישראל נ' איברהים חורי ואח'** (30/05/2016), הושת על הנאשם 1 שהורשע בביצוע 3 עבירות של סחר בנשק שלא כדין, שתי עבירות של נשיאת והובלת נשק שלא כדין וUBEIRA של החזקת נשק שלא כדין, עונש של 38 חודשים מאסר בפועל, לצד עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי. הנאשם נעדר עבר פלילי.

41. אשר **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד, עסקין בעבירות שקדם להם תכנון המקדם, באישום השני הנאשם ליה את הנשק מהמקום בו החביא אותו וחיפש מקום בו יעביר רכבים של כוחות הביטחון בכדי לירוט עליהם וירה חמישה כדורים. גם באישום 4 ואישום 5 הנאשם ביצע עסקאות שלא נראה כי היו בלתי מתוכננות שככלו שייחות עם אחרים. כן הצעה לבצע את העסקאות באה מיזמת הנאשם ללא הדחת סוכן. העונש המרבי שנקבע בצד עבירת הסחר בנשק - העומד על 15 שנים, העונש המרבי בגין עבירות הובלה ונשיאת של נשק העומד על 10 שנות מאסר, בנוסף, יש להתחשב בכך שמדובר בנשק אוטומטי, ברובה מסווג "קרל גוסטב" ו"תבור", המאפשר ירי לטוח רחוק המועד לפי טיבו ומהותו לפגיעה בנפש או לגרימת נזק היקפי גדול בגוף האדם, והוא בעל פוטנציאלי קטיליה של ממש. הנאשם מכר **פערמים** כל-נשק שונים, אשר נזקם הפוטנציאלי רב, כן באישום 5 הנאשם מכר לאחר גם עשרה כדורי תחמושת לנשק. בכך, חמור עניינו של הנאשם ממירה של סחר בנשק בעל קנה קצר, מסווג אקדמי או באחזקה של חלקו נשק. ודוק, עבירות בנשק ובעיקר סחר בלתי חוקי בנשק, עלולות להביא, בסופו של יומם, לביצוע עבירות שלצדן אלימות קשה ואף חיללה לקיפוד חי אדם וכן עלול להיגרם נזק גדול לביטחון המדינה כאמור. נגשותו של הנאשם לכלי הנשק שבאה לידי ביטוי ביכולתו לפעול במקרה לימוש העסקאות מפניהם האחרים אליו, מלבדים על מידת מעורבותו

בעבירות סחר בנשק. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הם בוצעם בטעות. עבירות של סחר בנשק, בעבירה של נשיאת נשק וUBEIRAH רכישת נשק כר שעה שימושו והסחר בנשק לא היה חד פעמי. מайдך שקהלתי את העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירות בה הורשע הנאשם באישום השני, בהתחשב בכך שרכבי כוחות הביטחון לא נפגעו ואף המאשימה אישרה כי באישום החמישי הנאשם לא ידע כי הנשק שהוא מכר לאחר שימושו לשם ביצוע פיגוע ירי כר שמידת הפגיעה בערר המוגן הייתה בעוצמה ביןונית.

42. לאחר שבנתתי, את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שלפני, את סיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתו לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שלפני, נع בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים מאסר בפועל לבין עונש של 60 חודשים מאסר בפועל, זאת בצד רכיבי ענישה נלווה (ר' ת"פ 54615-03-16). שם קבעתי מתחם ענישה נמוך יותר מהמתחם בעניינו, הנע בין 20 חודשים מאסר ל-40 חודשים מאסר, שכן שם מדובר במכירה אחת של תת מקלע מסווג קרלו שנמצא פגום והנאים החליפו לאחר שנמצא אף הוא פגום).

43. לא מצאתи לצאת לקולא מתחם העונש ההולם למטרת שיקום שכן אין אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן. כן לא מצאתי הצדקה לצאת לחומרה מן המתחם ההולם מטעמי הגנה על הציבור.

הعونש המתואים

44. בגירת העונש המתואים לנאים, בגדיר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זומן הרاءו לתת את הדעת לנסיבות שלhalb: לנאים טרם מלאו 19 שנים בעת ביצוע העבירות, טרם מעצרו הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי, למד חינוך גופני באוניברסיטה וגדל במשפחה נורמטיבית. מדובר במשפחה תומכת, המסתיגת ממעשיו של הנאשם, ומעוניינת לסיע לו עם שחרורו מהמאסר על מנת שישוב בדרך המלן. הנאשם נתן אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם וחסך זמן שיפוטי יקר. הוא שהה במעטץ במשך שנה ושלושה חודשים וידעו כי ככל תנאי מעוצר קשים מתנאי מאסר, בפרט כאשר מדובר בתנאי המעוצר והמאסר של האסירים הביטחוניים. עוד התרשםתי כי ההליך הפלילי הציב לנאים גבולות ברורים. עוד יש לזכור לזכותו כי הוא נעדר עבר פלילי וחוזה מיידתו הראשונה והיחידה בפליליים. מайдך שקהלתי את העובדה שהנאים התקשה ליטול אחריות על מעשיו לפני קצינת המבחן וניסה למזער את חומרת מעשיו, ותלה את מעשיו בגורמים חיצוניים, בהם מצב הביטחון האישី העייתי באזר מגורי, שאינם יכול להוות הצדקה למעשיו, ואף אינם רלוונטי לעבירות הסחר בנשק אותן ביצע וכן היר.

45. עוד יש לתת דגש לצורך בהרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם, כפי שעולה אף מדברי אביו של הנאשם, כי הנשק נפוץ מאוד באזר מגוריים ועל כן יש לנחל מלחת חרומה בתופעה זו. בית המשפט העליון חזר על גישתו המחייבת בעבירות נשק במסגרת ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טاطור** (ניתן ביום 1.2.15) בקבעו כי:

"דרך המלך בכogen דא, בסופו של יום, צריכה להיות כלל מאסר אחורי סוג ובריח,"

וזאת בראש וראשונה להערכת היחיד והרביבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העosa והמעשה...אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראלית נשק בידיים לא מושאות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכות הראשונות נראה אקדמי, עשוי האקדמי לירוט במערכת האחורה'..."

46. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזר על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך ביןוני של המתחם, תוך מתן דגש לගלו הצעיר ולכך שמדובר במאстро הראשון.

47. לאור כל האמור לעיל החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 46 חודשים מאסר מיום מעצרו 9.4.16.

ב. 18 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך

שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשך מסוג פשוט.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך

שנתיים מיום שחרורו עבירות בנשך מסוג עוון או כל עבירות אלימות למעט תגרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ז تموز תשע"ז, 20 ביולי 2017, במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.